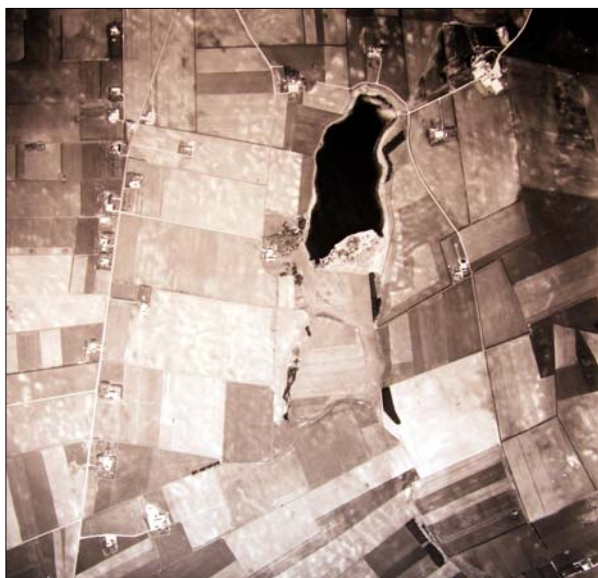

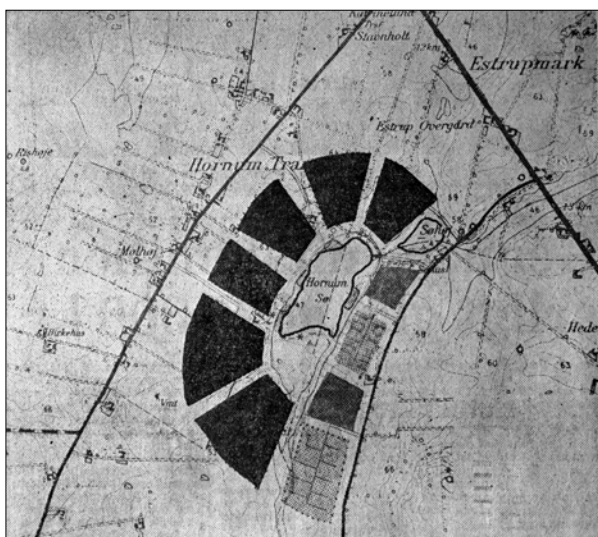
Feriecenter ved Hornum Sø – en plan fra 1972

Luftfoto fra 1976 af Hornum Sø. Til venstre ses Gammel Viborgvej

I februar 1972 kunne man læse i aviserne, at der var store planer om at etablere et feriecenter midt i Himmerland - og at dette sted var ved Hornum Sø.

Projektet var kommet så vidt, at der var tegnet planskitser, og at der fra Støvring Byråd var givet principgodkendelse af planerne om at opføre 400 feriehuse og en campingplads ved Hornum Sø.

Projektmagernes skitse af det kommende feriecenter. Boliger i de sorte områder, camping og andre faciliteter i de med gråt markerede

Planen gik mere detaljeret ud på at en ferieby med 400 huse på den vestlige side af søen, ud mod Gammel Viborgvej, ville blive etableret, hvis investorens planer kunne realiseres.

Det særlige ved projektet var, at der for første gang i Nordjylland var tale om et feriecenter rundt om en ferskvandssø.

Foruden husene, der skulle sælges, skulle der opføres udlejningshuse, og projektet omfattede tillige campingplads, fritidscenter, servicecenter og grønne områder.

Kommunen havde i princippet godkendt planerne, der var udarbejdet af afdelingsingeniør Anton Nielsen fra landinspektør og rådgivende ingeniørfirma Bjørnkær I/S. Der ville dog ikke blive givet endelig godkendelse, før kommunen havde konstateret, om andre områder var anvendelige eller om andre havde planer om lignende projekter.

Der var også i planerne sikret mod at der udledtes spildevand i søen, så det blev fra starten pointeret, at feriecentret var afhængigt af fredningsplanudvalgets og byudviklingsudvalgets godkendelse. Undersøgelser havde vist, at vandet i Hornum Sø var af høj karat. Derfor var det ifølge investoren sikret i planen, at der ikke udledtes spildevand under nogen form i søen. For at gøre søen børnevenlig, ville der blive lavet specielle badesteder, hvor bundforholdene, der i forvejen blev betegnet som gode, ville gøre badning endnu sikrere.

Luftfoto fra 1999 af Hornum Sø

Ferieområdet skulle komme til at omfatte 120 hektar, hvoraf søen og dens to små nabosøer optog 18 hektar.

Sommerhusparcellerne, i alt 400, ville blive af forskellig størrelse med et gennemsnit på 1500 kvadratmeter.

Det var her den store campingplads med de mange fritidsfaciliteter skulle have ligget, hvis det stod til investorerne i 1972

Campingpladsen på den østlige side af søen ville få plads til 300 telte eller campingvogne. Både den og de øvrige faciliteter ville blive anlagt i det smukt, kuperede terræn, der skrånede ned mod søen.

Ud i søen tænkte der anlagt såvel bådbroer som badebroer.

I 1980'erne blev der indrettet shelters, bålplads og anlagt en lille sandstrand på stedet – til stor fornøjelse for omegnens beboere

Den gående og kørende trafik ville i følge planerne blive holdt skarpt adskilt ved et system af veje og stier. Gennem området snor "Kammerherre-vejen" sig. Den blev før i tiden brugt som vej mellem Albæk Hovedgård og St. Restrup Hovedgård, og den ville i planerne blive søgt bevaret ved det nye vej og stisystem. Beplantningen omkring søen ville også blive bevaret og udvidet.

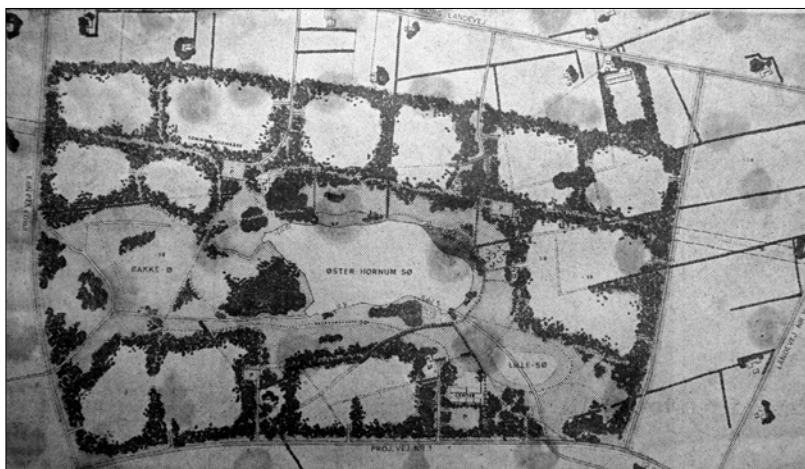
På bålpladsen kan der bages snobrød, ristes pølser – eller man kan blot hygge sig rundt om bålet en fredelig sommeraften

Feriecentret ville få kapacitet til 3000 fastboende gæster. Derudover regnede de projekterende med, at området ville blive brugt som udflugtsmål. Her tænkte især på kommunens egen befolkning, men også for den nærmestliggende storby Aalborg ville centret kunne få rekreativ betydning.

Hvem der skulle finansiere det storladne projekt var der endnu ikke truffet aftale om, men det ventedes i følge avisartiklerne ikke, at kommunen ville træde til.

Selvom Støvring Byråd ikke ville være med til at finansiere den storladne plan, var man for de fleste medlemmers vedkommende mere end villige til at skubbe på i sagsbehandling i am-

tets arbejdsgruppe vedrørende rekreativ planlægning for Østhimmerland og hvor der ellers var offentlige myndigheder indblandet. Et enkelt byrådsmedlem var dog i maj 1974 blevet betænkelig ved affæren, men borgmester Peter Kvist fastholdt: ”Har vi sagt A, må vi også sige B”.

De mere detaljerede planer for området som de så ud i juli 1974

Der blev dog ikke den store mulighed for at sige ”B”, for allerede i juli 1974 kom det frem, at en stor gruppe af de berørte lodsejere, herunder ejeren af den største parcel, nu slet ikke ville sælge deres jord til formålet. Ydermere udarbejdede Miljøforeningen for Støvring Kommune en længere indsigelse mod planerne. Denne indsigelse fulgtes op af en lige så stærk indsigelse fra Naturfredningsforeningen.

I forgrunden ses pladsen med badestrand, shelters og bålplads – alt hvad der kom ud af de store planer. Og det var vel ikke så skidt endda!

Det er muligt, Byrådet kunne leve med indsigelser fra miljøforeningerne, men når halvdelen af lodsejerne ikke ville sælge var det op ad bakke at fortsætte planlægningen.

Dog vedtog Støvring Byråd på forslag fra borgmester Peter Kvist énstemmigt at sende planen tilbage til projektma-gerne med anmodning om ændringer, der tog hensyn til de protesterende lodsejere.

blive noget af et kunststykke, idet de protesterende lodsejere arealer er spredt rundt i hele området omkring søen.

En ændring, der udtog samtlige de protesterende lodsejeres arealer og samtidig skulle være en helhedsplan ville dog

Hermed sluttede sagen i realiteten, selvom den fortsat dukkede op i ny og næ.

*Skrevet 2012 af Niels Nørgaard Nielsen
Luftfoto venligst stillet til rådighed af Rebild Kommune*